

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus

Pillangószelidítő, pataktisztító és kavicsmentő Költőnő: Orgoványi Anikó

A lelkesítő Zöld Szív programjáról, festményeiről, gyermek és felnőtt olvasókhöz írt verseiről már írtam az Óvodai Nevelés honlapján évekkorábban. A most megjelent **Vándorlás verseskötetét** a Bajza utcai Írószövetség könyvtárában mutatta be Kondor Katalin a Rádió korábbi elnöke hangulatos légkörben.

Orgoványi Anikó vallomása a gyermekkoráról, családi neveléséről, iskoláiról, tanítóiról szép példát mutat a jelenlévőknek és kötetei olvasóinak. Mint mondotta, nyelvi játékokkal párhuzamosan kezdett rajzolni, festeni. Élete is vándorlás a művészeti ágak között, tudva hogy átutazó a Földön az anyagi világban. Küldetéstudata volt, van és lesz, nem véletlen a születése és indíttatása és útja, sőt utazásai a világban.

Kondor Katalin szerint a versek nem simogatóak, nem nőiesek, inkább számadás olyan időkről melyben Idő -Tér síkban vall a Hiányról. Hála van verseiben a Sors felé, az Életadó teremtő felé. Megidéz régi városokat, szülőt, barátot, elhunytakat. Tudja hogy az elengedésnek nagy ára van, de hála van benne, mert mindenre ellenszer a Ház, a Haza, az otthon, az állatok-növények az embertársak.

Szerényen mondja, hogy számára a családban tagként kezelték Kázmért, a vad kacsát, mely kitárt szárnyakkal tanult repülni, megmenekülve a pecsenysorstól. A gyermekei zebra pintyeit legszívesebben elvinné eredeti környezetbe.

Érős hazafias érzéseket érint a Gyertek haza c. versében, mert érzi, hogy világgá mentek életerős "srácok", álmokat kergetők, és mindegy hogy mikor mentek, el, itthon a családfa ágai letörnek, nemzedékeket veszítünk el.

Nem országglakók vagyunk, hanem egy nemzett tagjai. Örök optimistaként, hosszútávon gondolkodók. Úgy érzi, hogy 26 évvel ezelőtt hallott jelszókat kell továbbra is szelidíteni, azaz nem vagyunk képesek elhordani hegyeket, vagy újakat építeni, nem tudjuk legyőzni a természetet, visszafordítani a folyó medrét, de meg tudjuk szelidíteni a lepkéket most is. A gyermekek szívébe és agyába be tudjuk ültetni a Természet iránti tiszteletet.

Versei hívószóra születnek, a versek fogódzók, a vers írás mesterség, tanulható, de mégis kell hozzá ihlet és egy fordulópont, egy plusz gondolat, rím, ritmus. Kell hozzá csend, néha zene, de az inkább a festés idején hasznos.

A nap bármely szakában megszólalhat egy vers-ötlet, egy téma, egy sor. de éjjel is.

Van, amit könnyebb elmondani versben tömörítve, ami lelkében megfog. A festmény is ezt üzeni, bár most gyakori a poszter a falon, vagy a digitális kivetített kép, ám a gondolat-gazdag ember alkotta kép, festmény az magáért beszél és ugyanakkor a Teremtőről is. Igazi közelséget csak az ad, ami közlőre látható, megérinthető.

A jelen könyvbemutatón versek hangzottak el, József Attiláról **Április 11-** címmel, mely csupa borongás, csupa fekete fény.

A Vándorlás c. az arctalan tömegekről szól, akik elindulnak a hosszú úton lélekvesztőkön, s el is hullanak mellőlük a társak, a gyermek-tetemek a hullámsírban. Balsorsukat cipelik vállukon, de

jönnek céltudatosan fiatal titánok,alélt gyermeket cipelő nők.Mennyire hömpölyög a lélekmagány, és Krisztus keresztnél ott fénylik a félhold.
Ugyanakkor empátívál közelit feljűk érzi, szenved a világ.

A vesei mindenkit megszólítanak.

Közéleti versei: a Kisváros, Párizsi képeslap, a Félelem.

Kondor Katalin szerint a vers orvosság, cseppenként adagolva gyógyszer.

Orgoványi Anikó folyton olvas, történelmi tárgyú köteteket, tanul, rácsodálkozik a világra. Magára a létezésre, a Föld Naphoz való viszonyára. Kutatja a rejtélyeket egyszerre 8-10 könyvet olvas,de közben szelektál.

Remek tanítókra emlékezik, akik példát adtak számára és gimnáziumi osztályából többen mentek irodalmi pályára. Szűlei mutattak utat a házi könyvtárban vagy a könyvesboltban az értékek felé. Anyagi áldozatot sem kímélve.

Orgoványi Anikó vándorkiállításra vitte a **Himnusz c. képsorozatát**, nagy örömet szerezve itthon és külföldön is a látogatóknak.

A méltatók közül **Kaiser László gondolatai:**

*„Orgoványi Anikó élő lényei térben és időben tudattal erkölccsel bíró emberek.
Bizonyosságot mutatnak a világnak. Fogódzót ad vándorlásunk értelméhez,
süllyedéseinkben, végességünk cáfolhatatlanságáról a végtelenségben. Képpel, rímmel
ritmussal, érzésekkel, gondolatokkal felmutatja a bizonytalaságban a bizonyosságot, a
kérdőjelekkel ez egyértelműséget.
Gyermekversei, felnőttekhez is írott költeményei, írásai féltő-mentő bölcsessége,
szenvedélyt és kötődés-vállalást, életerőt sugallnak.”*